

ното сщество. Всѣки човѣкъ иска да обича нѣкого. Кого, именно, иска да обича? Той иска да обича тази първична душа. Щомъ търсите любовта, това показва, че вие търсите душата. Щомъ търсите знанието и мъдростта, вие търсите духа. Умътъ не може да даде знание на човѣка, нито сърцето може да му даде любовъ. Има нѣщо въ сърцето, което хората наричатъ любовъ, но тази любовъ мяза на временния магнетизъмъ, който лесно се придобива и лесно се губи. Ако намагнитизирате парче желѣзо, то временно само ще привлѣча желѣзнитѣ стѣрготини къмъ себе си. Утре това парче желѣзо ще изгуби магнитното си свойство и трѣбва отново да се намагнитизира. Сщщото може да се каже и за сърцето. Колкото и да го магнитизирвате, следъ нѣколко деня то ще изгуби свойството си да привлѣча. Ако пъкъ вземете парче черно желѣзо и го нагорещите до зачервяване, то започва да свѣти. Оставете ли го въ това положение два-три часа, то ще изгуби червения си цвѣтъ, ще изгуби свѣтлината си и отново ще стане черно. Сщщото става и съ ума. Кой човѣшки умъ не е свѣтвалъ за нѣколко часа и следъ това не е потъмнѣвалъ? Когато казваме, че нѣкой човѣкъ има сзѣтълъ умъ, подразбираме, че духътъ присжтствува въ този човѣкъ. Присжтствието на духа създава непреривна свѣтлинна енергия въ човѣшкия умъ.

Следователно, душата и духътъ сж два велики принципа въ живота. Съ влизането си въ живота, материализъмътъ е направилъ отклонение въ неговото правилно развитие. Какъ е създавъ това отклонение въ живота? Като внесель въ свѣта идеята, че душа не сществува, а всичко е материя. Що се отнася до сществуването на духа, материализъмътъ не е могълъ да го отрече, защото той самъ го е идентифициралъ съ ума на човѣка. Тѣй щото, когато кажатъ за нѣкой човѣкъ, че има мощенъ духъ, материалиститѣ подразбиратъ силенъ, свѣтълъ умъ. Обаче, тѣ напълно отричатъ сществуването на душата, а едновременно съ нея отричатъ и сществуването на Любовта, като Великъ принципъ. Не само материалиститѣ отхвърлятъ този принципъ, но още първитѣ хора въ райската градина отхвърлиха Любовта. Казвате: Какъ отхвърлиха Любовта? — Като изказаха непослушание къмъ нея. Законътъ на Любовта е свързанъ съ послушанието. Сжщиятъ законъ, обаче, дава истински знания на човѣка. Който нѣма любовъ въ себе си, той не може да учи, не може да придобива знания. Истинското знание може да се придобие само чрезъ Любовта, Това